

маркування і за наявності повідомлення «продукція сексуального характеру, продаж неповнолітнім заборонено».

Порнографія - це вульгарно-натуралістична, цинічна, непристойна фіксація статевих актів, самоцільна, спеціальна демонстрація генеталій, антиестетичних сцен статевого акту, сексуальних збочень, зарисовок з натури, які не відповідають моральним критеріям, ображають честь та гідність людини, спонукаючи негідні інстинкти.

Як відомо, увага до проявів свободи художньої вираження загострювалося з науково-технічним прогресом людства. Особливе його загострення зв'язується з винаходом фотографії, що сприяла «популяризації» статевої сфери і перетворенню порнографії в бізнес. Тільки з поширенням фотографії з її можливостями найвищого натуралізму і практично нескінченного тиражування, і взяття її на озброєння заповзятливими ділками, які швидко зрозуміли всі її переваги, починається відлік часу існування порноіндустрії». А винахід відеокамери дало цій індустрії нове життя - динамічне.

Експлуатація сексуальної тематики в сучасних кіно, театрі, танці, рекламі, фотографії стала повсюдною. Пункт «а» абз. 2 ч. 1 ст. 7 Європейської конвенції про транскордонне телебачення від 5 травня 1989 року, ратифікованої Україною 17 грудня 2008, забороняє включати непристойні елементи і особливо порнографію в програмні послуги. Однак, в Європі немає єдиної тлумачення того, що є порнографією.

Основним елементом відмежування порнографічної продукції від продукції еротичного характеру є те, що порнографія викликає у людини тваринні інстинкти, які не повинні бути присутніми у людини, яка живе в суспільстві. А еротика повинна викликати у людини естетичне задоволення.

Для покращення розкриття злочинів у сфері поширення порнографічних предметів повинні бути проведені наступні заходи: - по-перше, повинна бути відповідна нормативно-правова база, яка би регулювала дане питання на належному рівні; - по-друге, ми вважаємо, правоохоронні органи для розслідування даних злочин повинні тісно співпрацювати з висококваліфікованими спеціалістами в комп'ютерній галузі; - по-третє потрібно, надати правоохоронним органам право на блокування сайтів, які розповсюджують порнографічну продукцію.

Особливістю виявлення, розкриття і розслідування поширення порнографічних предметів є широке використання спеціальних знань. Тому невід'ємною частиною при розслідуванні зазначених злочинів є проведення слідчих (розшукових) дій з залученням експертів різних напрямків: комп'ютерних спеціалістів, технічних спеціалістів, мистецтвознавців, психологів та інших.

Правовий статус потерпілого за сучасним Кримінальним процесуальним кодексом України

Скиба О.В., студент магістратури ННІЗН НАВС

Науковий керівник: кандидат юридичних наук, доцент *Хахуцяк О.Ю.*

Питання поняття і правового статусу потерпілого як учасника кримінального процесу, необхідності збільшення обсягу його процесуальних прав, зміцнення їх процесуальних гарантій, зокрема шляхом розширення участі представника потерпілого з визначенням випадків його обов'язкової участі у провадженні, були предметом дослідження багатьох українських учених процесуалістів,

особливо з набуттям Україною незалежності, коли розпочалася робота над проектом нового КПК України.

Фігура потерпілого у кримінальному процесі завжди викликала значну зацікавленість багатьох науковців радянських часів та сучасності. Саме такі вчені, як М. І. Гошовський, О. Капліна, Л. Д. Кокорев, О. П. Кучинська, Л. І. Шаповалова, І. І. Потеружа, А. Ратинов зробили вагомий внесок у теорію вчення про потерпілого. Проте зі зміною процесуального законодавства знов набуває актуальності питання про статус потерпілого у кримінальному провадженні.

Така увага до потерпілого і його прав є цілком виправданою. Правам потерпілого у кримінальному процесі має бути приділена належна увага, щоб особа не постраждала двічі - вперше від кримінального правопорушення і вдруге - від несправедливого рішення у кримінальному провадженні. Законодавець, формулюючи завдання кримінального провадження (ст. 2 КПК України), передбачає в них положення, які покликані засвідчити особливу увагу до її прав:

- по-перше, захист потерпілого, як і кожної іншої особи, від кримінальних правопорушень,
- по-друге, охорону прав, свобод та законних інтересів потерпілого як учасника кримінального провадження, який має право сподіватися на доступ до правосуддя і на саме правосуддя.

Важливе значення для того, щоб під час кримінального провадження і у процесуальному рішенні за результатами такого провадження, були враховані права та законні інтереси потерпілого, має своєчасне залучення особи як потерпілого до участі у кримінальному провадженні, ознайомлення з своїми процесуальними правами й активна участь у провадженні самого потерпілого та осіб, які представляють його законні інтереси - представника та законного представника.

Важливими для вирішення участі потерпілого в судовому розгляді кримінального провадження, на наш погляд, є Рекомендація № R (85) 11 Комітету міністрів Ради Європи державам-членам щодо становища потерпілого в рамках кримінального права і кримінального процесу та Рекомендація Rec (2006) 8 Комітету міністрів Ради Європи державам - членам щодо допомоги потерпілим від злочинів. Актуальність цих Рекомендацій тісно пов'язана із сучасними тенденціями розвитку кримінального права та процесу в напрямі його «приватизації», тобто посилення ролі взаємовідносин «обвинуваченого/підсудного та потерпілого» під час розгляду кримінальних справ. Важливість цих Рекомендацій полягає в необхідності підвищення ролі та значущості статусу потерпілого як учасника суспільних відносин та однієї з охоронюваних кримінальним законом цінностей, проти якої спрямовується кримінально каране діяння. Розширення прав потерпілого у кримінальному праві та процесі зумовить звуження публічного регулювання та послаблення втручання держави у сферу особистих прав громадян.

Вцілому, слід зазначити, що новий КПК у правовій регламентації процесуального положення потерпілого має певні позитивні досягнення, такі як надання статусу потерпілого юридичній особі, можливість визнання потерпілим близьких родичів і членів сім'ї постраждалої особи, можливість оскарження слідчому судді постанови про відмову у визнанні потерпілим. Проте є і багато прогалин, які потребують негайного виправлення на законодавчому рівні.